

Lees ook:
Teckel Tokkel
Teckel Tokkel viert kerst

Voor mijn zootje

Ilse

Tekst: Ilse De Keyzer / Illustraties: Ina Halleman
Halloween met teckel Tokkel
© 2019 Clavis Uitgeverij, Hasselt – Alkmaar – New York
Trefw.: hondje, Halloween, voorlezen
NUR 281
ISBN 978 90 448 3698 1
D/2019/4124/205
Alle rechten voorbehouden

www.clavisbooks.com

Ilse De Keyzer & Ina Halleman

Halloween met TECKEL TOKKEL

Clavis

DE SPIN

Basiel en zijn mama lopen door de stad. Basiel kijkt zijn ogen uit. De winkelatalages zijn versierd met spinnenwebben, heksen en enge maskers. Vanavond is het Halloween!

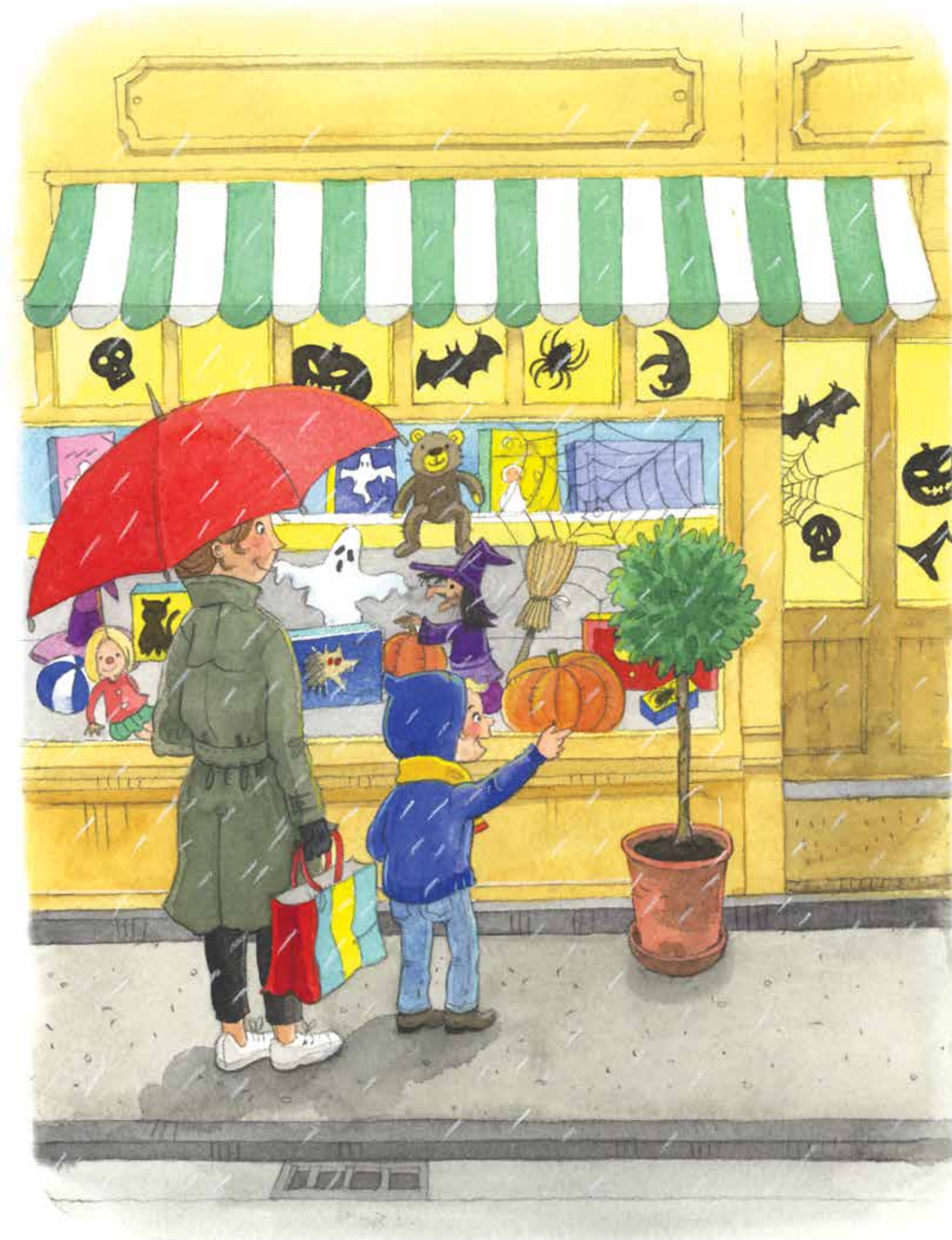
‘Bah,’ zegt mama, ‘het is geen weer om een hond door te jagen.’

Basiel voelt de regendruppels op zijn gezicht. ‘Hebben we Tokkel daarom thuisgelaten, mama?’

‘Ja, Tokkel houdt niet van regen, dat weet je.’

Basiel denkt aan zijn hondje, dat nooit wil gaan plassen als het regent. Omdat Tokkel korte pootjes heeft, wordt zijn buikje helemaal nat van het vochtige gras en daar heeft hij nu eenmaal een hekel aan. Als het mooi weer is, gaat Tokkel wel vaak mee naar de stad. Soms wandelen ze daarnaartoe en soms mag Tokkel vooraan in het fietsmandje van mama zitten.

Basiel mist zijn hondje al een beetje. 'Gaan we bijna naar huis, mama?' vraagt hij. 'Ja, hoor. We moeten alleen nog een pompoen kopen.'

Wat verderop is er een speelgoedwinkel. 'Wacht, mama, hier wil ik eerst even kijken!'

Mama glimlacht. Basiel wil altijd even aan het raam van de speelgoedwinkel kijken.

'O, mama!' Basiel wijst naar een grote rubberen spin die in de hoek ligt. Ze heeft twee rode ogen. De prijs van de spin staat op een kaartje. 'Toe, mama, mag ik de spin kopen? Ze is helemaal niet duur!' Voordat mama iets kan zeggen, gaat Basiel verder: 'Ik kan ze betalen met het geld dat ik vorige week van omie en opa heb gekregen, dan heb ik zeker genoeg.'

Mama twijfelt.

Maar Basiel geeft niet op: 'Omie en opa hebben gezegd dat ik er iets leuks van moet kopen. En deze spin vind ik héél leuk!'

Daar heeft mama niet van terug. 'Oké, we zullen binnen even kijken,' zegt ze.

'Dag mevrouw, dag jongen! Kan ik jullie helpen?' vraagt een opgewekte mevrouw die bij de teddyberen staat.

'We komen voor de spin,' antwoordt Basiel. 'Die daar!'

De mevrouw weet meteen waar Basiel het over heeft en neemt de spin uit de etalage. Aan de spin hangt een lange draad en een pompje. 'Kijk,' demonstreert de verkoopster, 'als je op dit pompje duwt, lijkt de spin net echt.' En de verkoopster heeft gelijk: het zwarte en harige lichaam van de spin gaat heen en weer op de toonbank.

Mama huivert.

Basiel grijnst.

De verkoopster neemt de drie muntstukken aan die Basiel haar geeft. 'Veel griezelplezier ermee, jongen!'

'Fijne dag nog!' zwaaien mama en Basiel.

HAPPY HALLOWEEN

‘Nu nog even langs de groenteboer!’ zegt mama.

‘Ja, en dan naar Tokkel, hè?’

Mama kijkt op haar horloge. ‘En dan eindelijk naar Tokkel’, lacht ze, terwijl ze over Basiels krullenbol wrijft. ‘Ik wist niet dat het al zo laat was. We moeten ons een beetje haasten, want we hebben nog een drukke dag voor de boeg.’

De groenteboer knikt als Basiel en mama binnenkomen. Hij kent hen al goed, want ze komen iedere week wel even langs. Hij laat Basiel meteen een partje van een mandarijntje proeven.

‘Lekker’, zegt Basiel.

Mama koopt er direct een paar.

‘Is jullie lieve hondje er niet bij?’ vraagt de groenteboer.

‘Nee,’ zegt mama, ‘die komt niet graag buiten als het regent.’

Basiel denkt aan Tokkel, die nu vast in zijn mandje ligt te slapen.

Mama en de groenteboer praten nog een beetje over het weer. Ten slotte vraagt mama om een pompoen.

‘Ga jij die uithollen, Basiel?’ vraagt de man.

‘Ja! Hè, mama?’ zegt Basiel, terwijl hij trots naar mama kijkt.

‘Ja,’ zegt mama met een knipoog, ‘maar ik zal een heel klein beetje helpen.’

‘En we zorgen dat hij er daarna heel eng uitziet,’ vult Basiel aan.

De groenteboer wijst naar de pompoenen. ‘Dat zijn de enige die ik nog heb,’ zegt hij bijna verontschuldigend. ‘Vandaag heb ik er nog veel verkocht. Iedereen wil er eentje voor ... Hoe heet dat gekke feest ook alweer?’

‘Halloween,’ antwoordt Basiel.

‘Juist, ja. Ik vind er niets aan, maar mijn kinderen vinden het geweldig.’

‘Ik ook!’ lacht Basiel.

‘Welke kies je, Basiel?’ vraagt mama.

Basiel telt twaalf pompoenen. Er zijn grote en kleine. En de kleur van de schil is ook altijd een beetje anders.

‘Nou, jongen, kies de mooiste maar uit.’

Basiel twijfelt even, maar kiest dan de grootste pompoen. ‘Deze wordt het!’ zegt hij.

